

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΠΕΜΠΤΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΤΡΕΙΣ (3)

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας από πολύ αριστοκρατική γενιά αλλά με χαρακτήρα πάρα πολύ διεστραμμένο, συνωμότησε εναντίον του κράτους. Αυτόν ακολούθησαν μερικοί επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας εκδιώχθηκε από τον Κικέρωνα από τη Ρώμη. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Υπό την επιρροή αυτών ενεργώντας πολλοί, όχι μόνο φαύλοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι αν αυτός φθάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που (ώστε) να μην βλέπει ότι έγινε η συνωμοσία, κανείς (δεν θα είναι) τόσο αχρείος, που (ώστε) να μην το ομολογήσει.

B1.

1 – β

2 – α

3 – β

4 – γ

5 – γ

B2.

ρεαλιστής: rem (publicam)

σοσιαλισμός: Socii, consecuti erant, secuti

στραγγαλίζω: strangulati sunt

φίρμα: confirmaverunt

ρήγας: regie

Γ1.

nobilissima genera
clariores, clarissimi
cuiusdam
viros
urbium
carcer
spe
sententiam
multum/multo, plus, plurimum
earum
coniuratio

Γ2α.

pervenerit: pervenire
videat: videre
fateatur: fateri

Γ2β.

coniurem
consequuntur
expellebas
deprehendendi
aluissemus
nascituram
dic
intellectu
esse

Δ1α.

ingenii: γενική της ιδιότητας στο vir
ex urbe: εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο expulsus est
eius: γενική κτητική στο Socii
non credendo: απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου που δηλώνει τον τρόπο στο ρήμα
confirmaverunt
factum esse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο του ρήματος dicerent (ετεροπροσωπία)

Δ1β.

qui non fateatur (coniurationem esse factam): δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το intellego με όρο αναφοράς το neminem. Εκφέρεται με υποτακτική, διότι το συμπέρασμα στη λατινική είναι μία υποκειμενική κατάσταση και συγκεκριμένα με υποτακτική χρόνου ενεστώτα (fateatur), διότι εξαρτάται από το ρήμα της κύριας πρότασης (intellego) που είναι αρκτικού χρόνου (ενεστώτας) και, επομένως, αναφέρεται στο παρόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, διότι το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

Δ2α.

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum [...] proelio victum, interfecit.

Δ2β.

Marco Tullio Cicerōne et Gaio Antōnio consulibus: ιδιόμορφη ή ατελής αφαιρετική απόλυτη επιρρηματική χρονική μετοχή που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα coniuravit. Τα Marco Tullio Cicerōne και Gaio Antōnio αποτελούν τα Υποκείμενα της ιδιόμορφης / ατελούς μετοχής, τα οποία συνδέονται μεταξύ τους με τον παρατακτικό, συμπλεκτικό σύνδεσμο et και το consulibus λειτουργεί ως κατηγορηματικός προσδιορισμός στα υποκείμενα της μετοχής.

Ανάλυση: Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.